

Sygn. akt II KK 293/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Tomasz Grzegorzczak (sprawozdawca)

SSN Józef Szewczyk

Protokolant Marta Brylińska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Krzysztofa Parchimowicza
w sprawie **M. O.**

ukaranego z art. 119 § 1 w zw. z art. 9 § 2 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 5 marca 2015 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść ukaranego,

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w W.

z dnia 24 lipca 2013 r.

**uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4
k.p.w. w zw. z art. 45 § 1 k.w. umarza postępowanie w
niniejszej sprawie, a jego kosztami obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego wydanym w tej sprawie M. O. został uznany winnym 2 zarzucanych mu czynów, popełnionych w dniach 10 lipca i 12 lipca 2012 r. w W., każdego na szkodę innej osoby, a stanowiących wykroczenia z art. 119 § 1

k.w., i za to – na podstawie tego przepisu w zw. z art. 9 § 2 k.w. – wymierzono mu karę 3 miesięcy ograniczenia wolności, z zaliczeniem na jej poczet okresu zatrzymania i obciążono kosztami postępowania. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 21 sierpnia 2013 r. bez zaskarżenia. W dniu 17 października 2014 r. wpłynęła do Sądu Najwyższego kasacja Prokuratora Generalnego od tego orzeczenia, wywiedziona na korzyść obwinionego w części dotyczącej orzeczenia o karze. Zarzucono w niej rażące naruszenie prawa materialnego, tj. art. 20 § 1 k.w., polegające na wymierzeniu obwinionemu kary 3 miesięcy ograniczenia wolności, w sytuacji, gdy zgodnie z tym przepisem kara ta za wykroczenie trwać może tylko jeden miesiąc. Wywodząc w ten sposób skarżący wniosk o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Na rozprawie kasacyjnej prokurator Prokuratury Generalnej popierając tę skargę zmodyfikował jej wniosek występując o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i umorzenie postępowania z uwagi na przedawnienie.

Rozpoznając tę kasację, Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Podniesiony w tej kasacji zarzut jest zasadny, jako że rzeczywiście miało w tej sprawie miejsce naruszenie art. 20 § 1 k.w. Stanowi on bowiem wyraźnie, że kara ograniczenia wolności na gruncie prawa wykroczeń „trwa 1 miesiąc”. Nie ma zatem nawet dolnej granicy tej kary, co wiąże się z faktem dostosowania kodeksu wykroczeń już w 1998 r. do wchodzącego wówczas w życie kodeksu karnego, w którym karę tę orzeka się od 1 miesiąca do 12 miesięcy (zob. np. T. Grzegorzczak, W. Jankowski, M. Zbrojewska, Kodeks wykroczeń. Komentarz, Warszawa 2013, s. 104.). Tym samym orzeczenie jej w rozmiarze wyższym jest w sposób niebudzący wątpliwości rażąco obrazą prawa, która nie tylko mogła, ale wręcz miała wpływ na treść wydanego orzeczenia. Takie też stanowisko odnośnie do owego naruszenia art. 20 § 1 k.w. reprezentowane jest w orzecznictwie Sądu Najwyższego (zob. np. wyroki SN: z dnia 10 kwietnia 2014 r., IV KK 62/14, LEX nr 1454009, czy z dnia 2 lutego 2010 r., III KK 420/09, LEX nr 843416). Także fakt jednoczesnego orzekania za więcej niż jedno wykroczenie nie daje podstaw do wymierzania wyższej niż 1 miesiąc kary ograniczenia wolności, jako że przepis § 2 art. 9 k.w. zakłada, iż wymierza się wówczas łącznie karę w granicach zagrożenia określonych w przepisie przewidującym karę najsurowsza. Jak więc zasadnie wskazano np. w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 2014 r., II KK 212/14, LEX nr 1496283, przepis art. 9 § 2 k.w. nie umożliwia orzekania kary

ograniczenia wolności w wymiarze innym niż miesiąc. Powyższe wskazuje, że orzeczona w niniejszej sprawie kara 3 miesięcy ograniczenia wolności oznacza, iż miało tu miejsce rażące naruszenie prawa, o jakim mowa w art. 111 k.p.w.

Skarżący wnosząc tę kasację nie zauważył jednak, że na gruncie prawa wykroczeń karalność czynu ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok, a gdy w tym okresie wszczęto postępowanie, ustaje ona z upływem dwóch lat, ale liczonych także od momentu popełnienia wykroczenia, a nie jak w prawie karnym powszechnym, kiedy to okres wydłużenia karalności zaczyna biec po ustaniu pierwotnego terminu przedawnienia. Jak już wskazano, czyny, za które został ukarany obwiniony popełniono w dniach 10 i 12 lipca 2012 r., przeto przedawnienie ich karalności nastąpiło odpowiednio 10 i 12 lipca 2014 r. Wprawdzie w § 2 art. 45 k.w. przyjmuje się, że w razie uchylenia prawomocnego rozstrzygnięcia przedawnienie biegnie ponownie od daty jego uchylenia, ale jak wskazano już w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2012 r., I KZP 15/12, OSNKW 2002, z. 7-8, poz. 49, przepis ten ma zastosowanie jedynie wówczas, gdy w momencie uchylania prawomocnego orzeczenia do przedawnienia karalności jeszcze nie doszło. Stanowisko to jest już utrwalone w orzecznictwie Sądu Najwyższego (zob. np. uzasadnienia wyroków SN: z dnia 14 czerwca 2013 r., IV KK 139/13, LEX nr 1433433, czy z dnia 4 listopada 2014 r., III KK 143/14, LEX nr 1545148). Ponieważ, jak wcześniej wskazano, przedawnienie karalności czynów przypisanych nastąpiło w lipcu 2014 r., a więc istniało już ono w momencie wnoszenia tej kasacji, co miało miejsce w październiku 2014 r., to w żadnej mierze nie można przychylić się do wniosku zawartego w tej skardze o uchylenie zaskarżonego orzeczenia z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania. Należy natomiast podzielić wniosek zgłoszony na rozprawie kasacyjnej o umorzenie postępowania jako orzeczenie następcze po uchyleniu zaskarżonego wyroku.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok, jako dotknięty rażącym naruszeniem prawa, mającym wpływ na jego treść, i stosownie do art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w., z uwagi na przedawnienie karalności

wykroczenia, które wyłącza możliwość dalszego kontynuowania procesu po uchyleniu, umorzył postępowanie wobec M. O. Ze względu na to umorzenie, stosownie do art. 118 § 2 k.p.w., kosztami procesu o wykroczenie obciążono Skarb Państwa.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak w wyroku.